

[Ministeren for skatter og afgifter.]

ningen eller i forbindelse med pengeinstitutterne, men et forslag herom vil fremkomme. Jeg kan slet ikke forstå den opgivende holdning, hr. Hjortlund Christensen har med hensyn til, om det skulle være muligt at registrere og derefter kontrollere de pågældende pantebreve. Det er også nødvendigt af hensyn til dette forslag, så der ikke bliver denne skævdeling, som hr. Stetter var inde på.

Jeg tror, at disse oplysninger skulle være tilstrækkelige til, at hr. Hjortlund Christensen måske vil overveje at revidere den holdning, som han tilkendegav her ved førstebehandlingen.

Derefter var der en række gennemgående spørgsmål fra hr. Stetter, fra hr. Bernhard Baunsgaard, fra hr. Bjerregaard og fra hr. Bollmann om tidsfristerne i lovforslagets § 2, stk. 1 og stk. 2. Jeg vil gerne her fra talerstolen tilkendegive, at jeg helt åbent og positivt vil møde op i udvalget for at drøfte disse tidsfrister og muligheden for at nå en lang række af de opgaver, som det er tilkendegivet i lovforslaget – det er også en del af et svar til hr. Stetter – skulle nås inden for disse tidsfrister, eller om disse tidsfrister måske er så stramme, at de skal ændres. Det er jeg altså ganske åben over for at gøre.

Hr. Bernhard Baunsgaard havde derudover et spørgsmål om harmonien eller disharmonien i dette forslag i forhold til justitsministerens registerforslag. Der kan jeg sige, at det er min umiddelbare opfattelse, at der ikke er tale om en disharmoni. Men jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at dette er et emne, som kræver lidt mere dybtgående behandling. Jeg er parat til i udvalget at bidrage til denne mere dybtgående behandling, og justitsministeren er, hvis det bliver fornødent, parat til det samme.

Hr. Grünbaum rejste spørgsmålet om bestemmelsen i § 84, stk. 5, hvori det er angivet, at den oplysningspligtige på forlangende skal underrette kontohaveren om størrelsen af de beløb, der indberettes efter stk. 1. Det var hr. Grünbaums opfattelse, at ordene »på forlangende« burde udgå, og dette er jeg enig i. Det bør være således, at man simpelt hen automatisk som kontohaver får underretning om de oplysninger, som den oplysningspligtige giver til skattevæsenet.

Jeg tror, at jeg med disse bemærkninger har svaret på de fleste af de spørgsmål, som er stillet her. Jeg skal blot afslutningsvis understrege,

at regeringen og, går jeg ud fra, augustforligspartierne lægger megen vægt på at få dette forslag gennemført nu, således at de muligheder, der måtte være for at unddrage sig virkningerne af dette forslag, mindskes mest muligt. Det var et håb, vi alle burde kunne enes om.

Ove Jensen (FP):

En af ordførerne var inde på, at fremskridtspartiets indstilling er, at de, der har penge, ikke skal betale. Det er ikke en rigtig fremstilling. Vores indstilling er naturligvis, at så længe vi har et indkomstskattesystem, så skal alle selvfølgelig betale deres andel i forhold til deres indtægter. Ingen tvivl om det.

Ministeren var meget skuffet over fremskridtspartiets indstilling, men forstod os sådan set godt i betragtning af den situation, vi var i i fremskridtspartiet. Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad er det for en situation, ministeren hentyder til?

Christoffersen (V):

Jeg blev noget forundret over ministerens bemærkninger om, at venstre ikke ville medvirke. Nu var ministeren måske så optaget af forhandlinger, mens jeg holdt mit indlæg, at han ikke hørte, hvad jeg sagde.

Jeg har ikke sagt, at vi ikke vil medvirke. Det har jeg overhovedet ikke sagt. Det tager venstre først stilling til, når udvalgsarbejdet er afsluttet. Det, jeg gjorde, var, at jeg rejste et fuldkommen rimeligt spørgsmål. Det, jeg sagde, var, at når vi har en vis mængde administrative og ligningsmæssige ressourcer at disponere over, hvordan sikrer vi os så bedst muligt, at unddragelser af denne karakter ikke finder sted? Jeg sagde også, at de stikprøveundersøgelser, der er foretaget, viser – hvis man i øvrigt kan regne med, at de tegner et korrekt billede af situationen – at der unddrages ca. 450 mill. kr. For at få det beløb ind ønsker man at få automatiske indberetninger for 11½ million konti.

Så var det, jeg sagde til ministeren: er det i og for sig en rimelig måde at anvende vores ressourcer på, at vi pålægger pengeinstitutterne at foretage en registrering – og det koster dog et beløb at opbygge et administrativt system – og at vi pålægger ligningsmyndighederne at opbygge et administrativt system, hvorefter vi ved, at langt størstedelen af disse konti vil blive sorteret fra, fordi det for deres vedkommende vil dreje sig om utrolig små beløb? Det